

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 31. marca 2011 v Bratislave v trestnej veci obvinenej **I. T.**, pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o dovolaní obvinenej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 8. júla 2010, sp. zn. 4To 84/2010, a rozsudku Okresného súdu Malacky z 22. februára 2010, sp. zn. 2T 15/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej **I. T. sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Malacky z 22. februára 2010, sp. zn. 2T 15/2009, bola obvinená **I. T.** uznaná vinnou z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na skutkovom základe tam uvedenom.

Za to bola odsúdená podľa § 212 ods. 3, § 49 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, pre výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala obvinená odvolanie, ktoré Krajský súd v Bratislave uznesením z 8. júla 2010, sp. zn. 4To 84/2010, podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ako oneskorene podané zamietol.

Dňa 6. augusta 2010 podala obvinená I. T. prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. J. H. na Okresnom súde Malacky dovolanie proti vyššie uvedeným rozhodnutiam, a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ a písm. j/ Tr. por., pričom toto bolo následne (16. decembra 2010) uvedeným prvostupňovým súdom predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

V písomnom odôvodnení dovolania obvinená uviedla, že Okresný súd Malacky v danej trestnej veci konal a rozhodol bez jej účasti, pričom ona nebola na pojednávanie riadne predvolaná. Ďalej poukázala na to, že menovaný súd rozhodol o jej vine a treste na základe nesprávneho právneho posúdenia zisteného skutkového stavu, a že odvolací súd zamietol odvolanie napriek tomu, že na to neboli splnené zákonné dôvody, keďže ho podala v zákonnej lehote. Napokon zastáva i ten názor, že uložený trest je v jej prípade neprimeraný, pretože je matkou štyroch maloletých detí, kde najmladšia má iba 2 roky a je vyslovene odkázaná na jej starostlivosť. Má za to, že účel trestu by splnil iba trest povinnej práce spojený s povinnosťou náhrady škody.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody obvinená I. T. preto navrhla napadnuté rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu Malacky na nové prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky v písomnom vyjadrení k predmetnému dovolaniu uviedol, že u obvinenej neprichádzal do úvahy podmienený trest odňatia slobody, keďže sa skutku dopustila v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Zároveň zdôraznil i to, že obvinená dovolaním vlastne napáda skutkové zistenia, ktoré však nemôžu byť predmetom preskúmania v dovolacom konaní s poukazom na § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Pokiaľ ide o zákonnosť uloženého trestu, tak túto možno v rámci dovolacieho konania skúmať len v intenciách § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., z čoho je zrejmé, že je teda vylúčené skúmať neprimeranosť trestu, ktorý bol uložený v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Čo sa týka dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por., tak tento je podľa názoru prokurátora tiež neodôvodnený, pretože ak bol – vychádzajúc z odôvodnenia napadnutého uznesenia – rozsudok doručený obvinenej, ktorá nebola prítomná pri jeho vyhlásení dňa 27. apríla 2010 a obvinená podala odvolanie dňa 13. mája 2010, toto bolo skutočne podané oneskorene.

Na základe vyššie uvedeného preto prokurátor navrhol dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvinenej skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.).

Zároveň však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Predovšetkým je potrebné uviesť, že pokiaľ oprávnená osoba uplatňuje dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. spočívajúci v tom, že odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (bez meritórneho preskúmania veci), hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, nie je možné dovolanie súčasne opierať o akýkoľvek iný dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. Domáhať sa vyslovenia porušenia zákona z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. a zároveň zrušenia napadnutého rozhodnutia totiž znamená žiadať o pokračovanie v trestnom stíhaní v štádiu odvolacieho konania, a to s uplatnením prieskumnej povinnosti odvolacieho súdu podľa § 317 Tr. por.

Zistenie dovolacieho súdu, že dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. bol naplnený, má za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia vydaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a vrátenie veci odvolaciemu súdu. Tým vzniká stav neskončeného trestného stíhania. Z tohto dôvodu je vylúčené, aby najvyšší súd ako dovolací súd mohol vec ďalej posudzovať z akýchkoľvek iných hľadísk, ktoré by inak mohli zakladať jednotlivé dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., resp. tiež podľa § 374 ods. 3 Tr. por.

Konštrukcia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. obsahuje nepriamo v sebe aj tvrdenie o splnení podmienky dovolania podľa prvej vety ustanovenia § 372 Tr. por. Preto ak dovolací súd zistí, že uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1

písm. j/ Tr. por. nie je splnený, znamená toto zistenie zároveň aj to, že oprávnenými osobami, vyjmúc ministra spravodlivosti, neboli splnené podmienky dovolania podľa § 372 Tr. por. (viď bližšie *uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. februára 2009, sp. zn. 2 Tdo 5/2009*).

Podmienkou dovolania podľa § 372 Tr. por., ak nejde o situáciu upravenú v druhej vete tohto ustanovenia je totiž to, že oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a bolo o ňom rozhodnuté. Za využitie tohto práva možno pritom považovať tie prípady, kedy odvolací súd uplatnil prieskumnú povinnosť podľa § 317 Tr. por., t.j. keď nedošlo k zamietnutiu odvolania z formálnych právnych dôvodov uvedených v § 316 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o predmetný prípad, Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací postupoval správne, keď odvolanie obvinenej I. T. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ako oneskorene podané (dňa 13. mája 2010) zamietol.

Je potrebné opätovne poukázať predovšetkým na tú skutočnosť, že okamih rozhodujúci z hľadiska začatia plynutia zákonnej 15 - dňovej lehoty na podanie odvolania obvinenou a v jej prospech tiež inými osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Tr. por. (okrem prokurátora) predstavuje v danom prípade deň doručenia prvostupňového rozsudku obvinenej, pričom z doručky nachádzajúcej sa na č. l. 106 vyplýva, že napadnutý rozsudok bol obvinenej doručený dňa 27. apríla 2010. Z uvedeného, tiež s prihliadnutím na ustanovenie § 63 Tr. por. je potom zrejmé, že posledným dňom na podanie odvolania bol skutočne 12. máj 2010.

Dovolací súd však zároveň považuje za potrebné v tejto súvislosti upozorniť i na to, že na napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa je nesprávne vyznačený deň nadobudnutia jeho právoplatnosti, keďže táto nenastala dňom vydania uznesenia odvolacieho súdu o zamietnutí odvolania obvinenej podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (má iba deklaratórnu povahu), ale už márnym uplynutím lehoty na podanie odvolania všetkým oprávneným osobám, t.j. 12. mája 2010.

Z dôvodov vyššie uvedených preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunuciáte tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 31. marca 2011

**JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová